26.08.2016 г. / 05:04:27

Вяра

26.08 по еретическия, †13 август по църковния календар - Св. мъченик Иполит

В памет на светия мъченик Иполит († 258 г.)

Свети мъченик Иполит Римски. Фрагмент от мозайка. Италия. Равена. VI в.

След мъченическата смърт на свети архидякон Лаврентий, блаженият Иполит, военачалник и пазач на тъмницата, с чест погребал многострадалните останки на мъченика, който за него отначало бил затворник, а после станал учител. Блаженият Иполит се завърнал вкъщи едва на третия ден след погребението. Всички негови домашни - деветнадесет човека от двата пола - били християни. Те били научени на истината

на християнската вяра и след това кръстени от свети Лаврентий. Заедно с целия си дом блаженият Иполит след обща молитва се причастил с Божествените Тайни на Тялото и Кръвта Христови, а след това, след приемането на духовната храна, била сложена трапеза за подкрепяне на телата. Но преди да пристъпят към нея, дошли войници, хванали блажения Иполит и го повели при цар Деций. Когато го видял, царят се засмял и казал:

- Да не би и ти да си станал магьосник, защото си откраднал тялото на Лаврентий?

- Аз не съм магьосник, а християнин - отговорил блаженият Иполит.

Тогава разгневеният цар заповядал да го бият по устата с камъни, а след това да свалят дрехата му, която била обичайното облекло на християните.

- Ти не ме разголи, но ме облече в още по-ценна дреха - отвърнал на това блаженият Иполит.

- Нима ти повече не почиташ боговете, щом си така безумен и не се срамуваш от голотата си? - попитал царят.

- Аз съм мъдър, а не гол - възразил блаженият Иполит - защото се облекох в Христа. Бях безумен тогава, когато като теб служех на бесовете. Бях гол тогава, когато нямах Христовата благодат, а сега съм християнин.

- Принеси жертва на боговете - предложил царят, - за да не погинеш от мъченията, подобно на Лаврентий.

- О, ако мога да се удостоя с участта на свети Лаврентий, името на когото ти, окаяният, със скверните си уста не трябва и да произнасяш! - възкликнал блаженият Иполит.

Царят заповядал да го простратна земята и да го бият

безжалостно с пръчки. Светият мъченик в това време гръмко извикал:

- Аз съм християнин! Тогава мъчителят заповядал да прекратят побоите, да вдигнат блажения Иполит от земята и да го облекат в обичайната воинска дреха. Освен това се обърнал към светия мъченик и казал:

- Спомни си за твоя военен сан и бъди както преди наш приятел, и както преди принасяй жертви заедно с нас.

- Аз съм воин на Христа, моя Спасител, и за Него искам да умра - отговорил блаженият.

След това Декий казал на епарха Валент:

- Вземи всичкото му имущество, а него мъчи до смърт.

В този ден изпратените от Валериан разграбили имуществото на блажения Иполит. Когато разбрал, че в дома на Иполит са намерени вярващи в Христа, Валериан заповядал да ги доведат при него. Сред тях се намирала и Конкордия - жената, която откърмила Иполит. Като се обърнал към тях, Валериан казал:

- Пожалете живота си, за да не погинете заедно с господаря си Иполит.

- Ние повече искаме да умрем с чест за вярата в Христа заедно с нашия господар - отвърнала Конкордия, - отколкото да живеем сред вас, нечестивите.

- Породата на робите не може да бъде поправена по друг начин освен с рани - казал Валериан и заповядал да бият Конкордия с оловни пръти.

По време на побоите светата мъченица предала духа си на Господа. Там, пазен от войниците се намирал и блаженият

Иполит. Той видял мъченическата кончина на своята бавачка и с радост възкликнал:

- Благодаря Ти, Господи, че тази, която ме е кърмила, си изпратил преди мен в Твоето царство при светиите Ти!

Епархът казал:

- Ти все още ли се надяваш на магьоснически хитрости, не почиташ боговете и не се покоряваш на заповедта на царя - Валериан се ядосал, и заповядал всички заедно с Иполит да бъдат изведени от Тивуртинските врати извън града и там да ги убият.

По пътя свети Иполит ободрявал всички:

- Не се бойте, и аз, и вие имаме над себе си един Владика.

Когато дошли на мястото на екзекуцията, всички били посечени от войниците пред очите на блажения Иполит. Приелите тази мъченическа смърт - от различна възраст и пол - били осемнадесет човека, без света Конкордия, посечена в града. Самия свети Иполит, по заповед на епарха, привързали към диви коне и влачили по каменисти места дотогава, докато душата му не се преселила при Господа. Светия мъченик Иполит заедно с целия си дом пострадал за Христа в тринадесетия ден на месец август и в третия ден след мъченическата кончина на свети Лаврентий.

Когато настъпила нощта, на мястото на екзекуцията дошъл свети Иустин презвитер с вярващи, събрал телата на светите мъченици и ги погребал там. Макар и да търсили старателно тялото на света Конкордия из целия град, не могли да го намерят. Това така силно опечалило свети Иустин, че той заплакал. По заповед на мъчителя, честното тяло на света Конкордия било хвърлено на нечисто място. Християнин на име Ириней, узнал за това от един войник три седмици след

смъртта на блажения Иполит. Той взел със себе си един друг християнин - Авундий, и през нощта извлякъл тялото на светата мъченица, което никак не пострадало от нечистотата, и го занесъл при презвитера Иустин. Той бил много радостен и погребал честните останки до тялото на свети Иполит и останалите мъченици. На сутринта Валериан разбрал за това. Той заповядал да хванат Ириней и Авундий, да ги хвърлят там, откъдето те извадили тялото на света Конкордия, и да ги потопят живи в нечистотите. И двамата умрели на двадесет и шестия ден от месец август. Свети Иулиан извадил телата им през нощта и ги погребал при мощите на свети Лаврентий, прославяйки Христа Бога, славен с Отца и Светия Дух во веки. Амин.

buditeli.info © 2017